

Juntes podem!

Aturem els pressupostos antisocials!

Amigues, amics...

Un cop més, som milers i milers de persones omplint els carrers de Barcelona. Avui, la nostra marxa arbora molts colors. Però tots evoquen un mateix anhel de justícia social i dignitat. Sindicats, plataformes unitàries, moviments, entitats veïnals, col·lectius diversos, ciutadanes i ciutadans... ens hem aplegat per dir que no podem seguir així; però que, juntes, podem canviar les coses!

Vet aquí que el Parlament de Catalunya debatrà, d'aquí uns dies, els Pressupostos del 2013. Ho farà davant d'un país sacsejat pels efectes d'una crisi devastadora i unes polítiques d'austeritat – gestades a Brussel·les i a Madrid, però també a la Plaça de Sant Jaume – que han malmès els fonaments del nostre model social. Prop de 900.000 persones volen treballar i no poden perquè no hi ha feina. A hores d'ara, gairebé un terç de la població es troba en situació de pobresa. La meitat de les famílies en risc d'exclusió se sostenen sobre l'esforç de dones soles. Desnonaments per impagament d'hipoteca o de lloguer, talls d'aigua i de corrent, esdevenen quotidians. Les desigualtats creixen i la nostra societat és més a prop que mai de patir una profunda fractura.

El debat sobre els pressupostos no va de xifres inabastables; va de persones, va de les nostres condicions de vida. Es tracta de saber si les mateixes elits financeres i empresarials, les mateixes famílies adinerades de tota la vida – una ínfima, però molt influent minoria – seguiran acumulant riquesa a costa dels nostres drets. Sembla ser que la controvèrsia entre el govern de Rajoy i la Generalitat rau en el marge de dèficit que l'Estat autoritzarà als comptes autonòmics. Val a dir, si la retallada de la despesa social serà de 4.400 milions d'euros... o si "només" representarà la meitat d'aquesta xifra.

Bé, doncs... **Avui som aquí, ben a prop del Parlament, per dir-ho sense embuts: cap d'aquests escenaris és acceptable, cap. Ja n'hi ha prou!** No només es tracta d'aturar les retallades que planen sobre sanitat i educació, sobre la cultura i sobre els mitjans de comunicació públics, sobre les prestacions socials o la funció pública, sobre les polítiques de cooperació... sinó que és urgent revertir les mesures restrictives d'aquests últims anys, preservar el bé comú i el territori, endegar un nou desenvolupament al servei de les persones...

Nosaltres també sabem comptar. Enguany, el servei del deute financer de la Generalitat depassarà els 2.300 milions d'euros. I és que els bancs, molts d'ells rescatats amb els diners dels nostres impostos, obtenen liquiditat del Banc Central Europeu a l'1 %... i financen les administracions públiques a interessos molt més elevats - com és el cas de la Generalitat, que el 2011 va pagar un tipus mig del 5'18 %. **Ja és hora de discutir la legitimitat d'aquest deute, de decidir què és just pagar, quan i com convé fer-ho... i de denunciar allò que és usura.**

Sabem comptar i tenim memòria: a l'estiu de 2011, d'esquenes al poble i amb el suport dels nostres actuals governants, fou aprovada una reforma constitucional que donava prioritat al pagament del deute financer per damunt de qualsevol altra partida pressupostària. Avui som aquí per dir que **les nostres vides valen més que els rèdits dels especuladors!**

Estem fartes de sentir que no hi ha diners, que no hi ha alternatives i que tot plegat és una mena de fatalitat bíblica. No. El que s'ha ensorrat és un model econòmic paràsit, depredador i insostenible. I els seus beneficiaris volen que en seguim pagant les despeses. Enguany, els interessos de les obres avançades per les grans constructores – com ara els “peatges a l'ombra” – representaran més de 1.000 milions d'euros. Aquestes partides també són prioritàries?

Però, no només som lluny de recaptar els impostos que caldria entre la minoria benestant, sinó que el frau fiscal estimat a Catalunya s'eleva a 16.000 milions d'euros. Quants llits d'hospital tancats representa tot plegat? Quantes beques universitàries? Quantes ajudes socials o quantes inversions? Quantes empreses públiques, privatitzades a bon preu per als amics del govern, en nom de la imperiosa necessitat d'eixugar el dèficit? I tant que hi ha diners! El que manca és la voluntat política d'anar a buscar-los allí on són. Cal acabar amb el frau fiscal, recuperar l'impost de successions, fer que pagui més qui més té!

D'això va el debat pressupostari: del conflicte d'interessos entre les necessitats de la majoria social i els privilegis d'uns pocs. Ells en tenen prou de despenjar un telèfon, reservar un seient en un consell d'administració a un antic governant o fer un generós donatiu de campanya per pesar sobre la conducció del país. Nosaltres, per contra, hem de sortir al carrer a centenars de milers, fins i tot a milions de ciutadanes i ciutadans, per fer-nos escoltar. Hem de muntar vagues generals; hem d'organitzar protestes a les empreses per defensar els llocs de treball... i, a sobre, patir violències policials, com li va passar a **l'Ester Quintana**. Hem d'aturar desnonaments a peu de carrer, com ho fa la PAH, rebent insults, multes i garrotades... La democràcia formal, les seves institucions, segrestades pels mercats financers, es tenyeixen d'autoritarisme.

Companyes, companys...

Avui han confluït moltes mares. Allí, mestres, pares i mares d'alumnes, canalla... en defensa d'una educació pública i de qualitat – la que pateix retallades mentre es mantenen concerts amb escoles religioses que segreguen nens i nenes. Bates blanques per tot arreu reivindicant una sanitat que constitueix una conquesta i que pretenen desballestar per muntar negocis privats. Treballadores i treballadors de la funció pública i d'empreses públiques, estudiants... Però igualment veïnes i veïns dels barris, activistes dels més diversos moviments socials, sindicalistes de tots els sectors, pensionistes, gent del món de la cultura i la cooperació, persones aturades, jovent condemnat a la precarietat... **Dones, que avui heu encapçalat la nostra manifestació, palesant la violència que significa l'austeritat per als col·lectius més desprotegits i que, vosaltres sí, ens representeu...**

Aquí hi ha la societat civil. No pas aquella que es reuneix al Cercle Equèstre, que té comptes en paradisos fiscals i amistats amb la Corona. No, aquí està la ciutadania. **La que té dret a decidir i vol decidir. El futur de Catalunya com a nació i el model de país que volem construir. Perquè ambdues coses són indestriables.** No acceptem que els nostres drets siguin moneda de canvi, ni tampoc que la llibertat del nostre poble sigui restringida. Som gent assenyada, no pas com els bojós cobdiciosos que ens condueixen al desastre. **Per això ho volem tot i ho volem alhora.** Volem una Catalunya social. Perquè, decidim el que decidim en una futura consulta, serà impossible bastir cap projecte democràtic sobre la base d'un país atomitzat, desmoralitzat i aclaparat per la misèria. I volem la plenitud de la llibertat perquè no podem defensar l'Estat social sense democràcia, sense recuperar-la, regenerar-la i eixamplar-la de manera realment participativa.

Estem aquí per rebutjar els pressupostos antisocials que s'estan anunciant i el xantatge que ens estan fent al seu voltant. No acceptem cap retallada en educació, sanitat, prestacions socials... No admetem reduccions de llocs de treball, pèrdues salarials, desregulacions i deteriorament de les condicions laborals... No admetem l'espoli de les empreses i serveis públics. No admetem la pobresa, les desigualtats, ni la destrucció del nostre entorn a còpia de *fracking*, privatitzacions de l'espai públic o projectes de l'estil d'Eurovegas . **No volem ser una maquila del sud d'Europa!**

Hi ha un altre camí possible. Un camí que passa per plantar cara: a Madrid, i als dictats de la *troika*, sí. Però igualment als poders financers, als lobbys i als grans rendistes de casa nostra. És una alternativa que passa per l'auditoria i la reestructuració del deute, per la instauració d'una tributació progressiva, per la lluita contra el frau fiscal i la corrupció... Només sobre aquesta base serà possible mantenir l'Estat del benestar, desenvolupar polítiques actives d'ocupació, promoure l'habitatge social, afavorir el cooperativisme, impulsar una economia agrícola i industrial sostenible i respectuosa amb el medi ambient...

Amigues i amics...

Tenim força raons per no confiar en la bona disposició del Govern, ni en la gosadia d'aquest Parlament. No faltarà qui us dirà que, en aquestes condicions, no hi ha res a fer. No els escolteu. La gent de més edat recorda que Franco va morir al llit, però la seva dictadura va morir al carrer. Els més joves ja heu vist un 11 de Setembre que ha remogut les plaques tectòniques del règim heretat de la transició. Fins i tot l'actual configuració de forces polítiques porta la petja de l'última vaga general. Des d'una mobilització social sostinguda podem canviar moltes coses, generar alternatives, modificar profundament el panorama polític, permetre el sorgiment de nous subjectes... Aquesta lluita només fa que començar. Tornarem. Els pressupostos del 2013 no seran un tràmit, ni un arranjamant a esquenes del poble. **Tornarem.**

La primera condició de qualsevol avenç, però, és la nostra unitat. Juntes podem. Això no és un eslògan per concloure una manifestació: és una presa de consciència. No hem vingut a fer retòrica, sinó a escriure la nostra pròpia història, a prendre en mà el nostre destí.

Aturarem els pressupostos antisocials!

Coratge! La dignitat vencerà! Juntes podem!